गदितव्यम्, गादयितव्यम्, जिगदिषितव्यम्, जागदितव्यम्;
गदनीयम्, गादनीयम्, जिगदिषणीयम्, जागदनीयम्;
[1]गद्यम्,[A] प्रगाद्यम्, गाद्यम्, जिगदिष्यम्, जागद्यम्;
ईषद्गदः-दुर्गदः-सुगदः; — — —
गद्यमानः, गाद्यमानः, जिगदिष्यमाणः, जागद्यमानः;
[2]गदः, [3]गादः, [4]गद्गदः, [5]निगदः[B], निगादः, गादः, जिगदिषः, जागदः;
गदितुम्, गादयितुम्, जिगदिषितुम्, जागदितुम्;
[6]गदा, गादना, जिगदिषा, जागदा;
गदनम्, गादनम्, जिगदिषणम्, जागदनम्;
गदित्वा, गादयित्वा, जिगदिषित्वा, जागदित्वा;
प्रणिगद्य, प्रणिगाद्य, प्रजिगदिष्य, प्रजागद्य;
गादम् २, गादम् २, जिगदिषम् २, जागदम् २;
गदित्वा २, गादयित्वा २, जिगदिषित्वा २, जागदित्वा २.

(373) "गद देवशब्दे" (X-चुरादिः-1861. अक. सेट्. उभ.) अदन्तः।

देवशब्दः=पर्जन्यध्वनिः।

'स्तन-गदी देवशब्दे' इति धातुपाठे दृश्यते। द्विवचननिर्देशोऽयं वैचित्र्यार्थः, इत्याहुः। अदन्तोऽयम्। 'स्तन गद–' इत्येव चान्द्राः पठन्ति।

---

1. 'गदमदचरयमश्चानुपसर्गे'—(3-1-100) इति यत्। सोपसर्गात् तु ण्यदेव। निगाद्यमिति यथा।
2. 'पुंसि संज्ञायां घः' (3-3-118) इति रोगार्थे घः।
3. 'हलश्च' (3-3-121) इति घञ्।
4. 'पृषोदरादीनि—' (6-3-109) इत्यत्र पाठात् गद्गद इति सिद्धिरिति क्षीरतरङ्गिणी। अस्पष्टाक्षरं यथा तथोच्चार्यमाण शब्दः गद्गद इत्युच्यते।
5. 'नौ गदनद—' (3-3-64) इत्यप्।
6. 'षिद्भिदादिभ्यः—' (3-3-104) इत्यत्र पाठात् अङ्।

A. 'लभ्या कथं नु वैदेही शक्यो द्रष्टुं कथं रिपुः।
सद्यः कथं वियोगश्च गद्यमेतत् त्वया मम॥' भ. का. 6-47.

B. 'संचैरुः सहसाः केचिदस्वनाः केचिदाटिषुः।
संयामवन्तो यतिवत् निगदानपरेऽमुचन्॥' भ. का. 7-57.